

РЕШЕНИЕ

№ 64

гр. Враца, 20.07.2022 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – ВРАЦА в публично заседание на дванадесети юли през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Евгения Г. Симеонова

при участието на секретаря Миглена Н. Костадинова
като разгледа докладваното от Евгения Г. Симеонова Търговско дело № 20221400900096 по описа за 2022 година

Производството е по реда на чл.625 и сл. ТЗ.

Образувано е по молба вх.№ 3130/30.05.2022 г. на "С. и син" ЕООД, ЕИК 201179405, със седалище и адрес на управление: гр.Враца, ул."****" № 1, представлявано от управителя М.К.С., с която се иска на основание чл.632, ал.1 ТЗ да бъде обявена неплатежоспособността на дружеството и да бъде определена началната ѝ дата; да бъде открито производство по несъстоятелност; да бъде допуснато обезпечение чрез налагането на заповест, възбрана или други обезпечителни мерки спрямо дружеството; да бъде постановено прекратяването на дейността на дружеството; да бъде обявено дружеството в несъстоятелност и да бъде спряно производството по несъстоятелност.

В молбата се твърди, че "С. и син" ЕООД се намира в състояние на неплатежоспособност по смисъла на чл.608, ал.1 и ал.3. Посочва се, че дружеството има изискуеми и незаплатени публичноправни задължения към НАП в размер на 49 114,73 лв., в т.ч. главници и лихви. Твърди се също, че дружеството не е в състояние да погаси натрупаните задължения, тъй като съгласно счетоводни баланс към 30.05.2022 г. разполага с парични средства в размер на 382 лв., не разполага с ликвидни активи, както и с вземания, достатъчни за обезпечаване на задълженията. Посочва се, че затрудненията имат траен и необратим характер, че търговската дейност е практически преустановена, поради което не са налице финансови средства и приходи от търговска дейност. Твърди се, че дружеството не разполага и с налично имущество, с което да покрие началните разноски в производството по несъстоятелност.

Към молбата си длъжникът е представил приложенията, изискуеми от

разпоредбата на чл.628, ал.1 ТЗ, както и уведомление до НАП по чл.78, ал.2 ДОПК, съгласно чл.628, ал.2 ТЗ.

По искане на длъжника по делото е назначена и изслушана и специализирана съдебно-счетовдна експертиза, чието заключение е прието от съда като обективно, компетентно и неоспорено.

Съдът, след съвкупна преценка на събраните доказателства и служебно известните му обстоятелства, обявени по партидата на търговеца в ТРРЮЛНЦ, приема за установено от фактическа страна следното:

След служебна справка в ТРРЮЛНЦ, се констатира, че молителят е регистриран като капиталово търговско дружество с правноорганизационна форма – ЕООД и капитал от 10,00 лв., изцяло внесен към момента на учредяването му.

От обявените в ТР годишни финансови отчети за 2019 г. и 2020 г., от представените по делото ГФО за 2019 г., 2020 г. и 2021 г. и счетоводен баланс към 30.05.2022 г., както и от заключението на съдебно-счетовдната експертиза се установява следната динамика на финансовото състояние на търговеца:

По счетоводните баланси на "С. и син" ЕООД структурата и стойността на активите на дружеството са както следва:

- към 31.12.2019 г. балансовата стойност на всички активи е 113 хил.лв., които включват само текущи /краткотрайни/ активи, в т.ч. стоки – 26 хил.лв., други вземания /средства на собственика/ - 2 хил.лв., парични средства в брой – 85 хил.лв.;

- към 31.12.2020 г. балансовата стойност на всички активи е 140 хил.лв., които включват само текущи /краткотрайни/ активи, в т.ч. стоки – 38 хил.лв., други вземания /средства на собственика/ - 1 хил.лв., парични средства в брой – 101 хил.лв.;

- към 31.12.2021 г. балансовата стойност на всички активи е 69 хил.лв., които включват само текущи /краткотрайни/ активи, в т.ч. стоки – 34 хил.лв., други вземания /средства на собственика/ - 1 хил.лв., парични средства в брой – 35 хил.лв.;

- към 31.05.2022 г. балансовата стойност на всички активи е 0 хил.лв.

Съгласно удостоверение рег.№ 967000-6842/15.06.2022 г. на Сектор "Пътна полиция"-Враца се установява, че няма данни за регистрирани ППС, собственост на "С. и син" ЕООД.

При извършена справка в Агенция по вписванията чрез отдалечен достъп в Интегрирана информационна система за кадастър и имотен регистър се установява, че в периода 01.01.1991 г. – 09.06.2022 г. няма данни дружеството-молител да притежава недвижими имоти – земя и сгради.

Няма данни дружеството да притежава и дълготрайни финансови активи по дялови участия, ценни книги и предоставени заеми за изследвания тригодишен период преди подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност.

В заключението на ССЕ е отразена следната структура на

задълженията на "С. и син" ЕООД:

- към 31.12.2019 г. общият размер на задълженията е 26 хил.лв., които са краткосрочни и изискуеми, в т.ч. осигурителни задължения от 4 хил.лв. и данъчни задължения от 22 хил.лв.;

- към 31.12.2020 г. общият размер на задълженията е 31 хил.лв., които са краткосрочни и изискуеми, в т.ч. осигурителни задължения от 4 хил.лв. и данъчни задължения от 27 хил.лв.;

- към 31.12.2021 г. общият размер на задълженията е 44 хил.лв., които са краткосрочни и изискуеми, в т.ч. осигурителни задължения от 11 хил.лв. и данъчни задължения от 33 хил.лв.;

- към 31.05.2022 г. общият размер на задълженията е 52 хил.лв., които са краткосрочни и изискуеми, в т.ч. осигурителни задължения от 11 хил.лв., ДДФЛ – 6 хил.лв. и ДДС - 35 хил.лв.

Съгласно удостоверение изх.№ 060372202779104/20.06.2022 г. за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки от ТД на НАП-Велико Търново, офис-Враца, е видно, че "С. и син" ЕООД има публични задължения в общ размер на 56 201,43 лв., от които 41 258,02 лв. – главница и 14 943,21 лв. – лихви към 20.06.2022 г., произтичащи от задължения за ДДС, данъци и осигуровки. За събирането на тези вземания е образувано изп.д.№ 6110001363/2011 г., образувано на 26.10.2011 г. с размер на задължението по делото 49 303,41 лв., в т.ч. главница – 32 871,70 лв., лихва – 14 931,71 лв. и нелихвена част – 1 500,00 лв. С постановление за налагане на обезпечителни мерки № 1363-000003/16.11.2011 г. е наложен заповест върху налични и постъпващи суми по банкови сметки, а с постановление за налагане на обезпечителни мерки № С22006-022-0041061/17.06.2022 г. е наложен дългосрочен заповест на каси/касов апарат фискално устройство. Няма имущество, срещу което да е насочено принудително изпълнение.

В Таблица № 5 от заключението вещото лице е отразило стойностите на показателите за ликвидност, като е дало и вариант на коефициентите към 31.05.2022 г. при отчитане изискуемото задължение към НАП за публични задължения съгласно издаденото удостоверение, както следва:

- коефициентът на обща ликвидност /краткотрайни активи:краткосрочни задължения/ към 31.12.2019 г. е 4,346, към 31.12.2020 г. е 4,516, към 31.12.2021 г. е 1,568, към 31.05.2022 г. е 0,000, а във варианта към 31.05.2022 г. е 0,134;

- коефициентът на бърза ликвидност /краткосрочни вземания + краткосрочни инвестиции + парични средства:краткосрочни задължения/ към 31.12.2019 г. е 3,346, към 31.12.2020 г. е 3,290, към 31.12.2021 г. е 0,795, към 31.05.2022 г. е 0,000, а във варианта към 31.05.2022 г. е 0,134;

- коефициентът на незабавна ликвидност /краткосрочни инвестиции + парични средства:краткосрочни задължения/ към 31.12.2019 г. е 3,269, към 31.12.2020 г. е 3,258, към 31.12.2021 г. е 0,795, към 31.05.2022 г. е 0,000, а във варианта към 31.05.2022 г. е 0,000;

- коефициентът на абсолютна ликвидност /парични

средства:краткосрочни задължения/ към 31.12.2019 г. е 3,269, към 31.12.2020 г. е 3,258, към 31.12.2021 г. е 0,795, към 31.05.2022 г. е 0,000, а във варианта към 31.05.2022 г. е 0,000.

Показателите за финансова автономност са отразени в таблица № 6 на ССЕ и имат следните стойности:

- коефициентът за финансова автономност /собствен капитал:привлечен капитал/пасиви/ към 31.12.2019 г. е 3,346, към 31.12.2020 г. е 3,516, към 31.12.2021 г. е 0,568, към 31.05.2022 г. е -1,000, а във варианта към 31.05.2022 г. е – 1,000;

- коефициентът на задлъжнялост /привлечен капитал/пасиви/:собствен капитал/ към 31.12.2019 г. е 0,310, към 31.12.2020 г. е 0,284, към 31.12.2021 г. е 1,760, към 31.05.2022 г. е -1,000, а във варианта към 31.05.2022 г. е – 1,000;

От ГФО и таблица № 7 от ССЕ е видно, че капиталовата структура на "С. и син" ЕООД в изследвания период е следната: към 31.12.2019 г., 31.12.2020 г. и 31.12.2021 г. има положителни стойности от съответно 87 хил.лв., 109 хил.лв. и 25 хил.лв., а към 31.05.2022 г. има отрицателна стойност от -52 хил.лв., във варианта към същата дата от -56 хил.лв.

В таблици № 8 до № 11 вещото лице е посочило показателите за обръщаемост на краткотрайните материални активи и показателите за рентабилност, от които е видно, че за разглеждания период се наблюдава тенденция на нарастване на заетостта на краткотрайните материални запаси, както и отрицателни стойности на коефициентите за рентабилност към 31.12.2021 г. и към 31.05.2022 г., които показват темповете за унищожаване на капитала на дружеството-молител.

В заключението на ССЕ е отразено, че към 31.12.2019 г. и към 31.12.2020 г. дружеството отчита печалба от дейността си съответно в размер от 15 хил.лв. и 25 хил.лв., а към 31.12.2021 г. и към 31.05.2022 г. отчита загуба от дейността си съответно в размер на 25 хил.лв. и 47 хил.лв. Пояснено е, че загубата към 31.05.2022 г. е в резултат на отписване на липсващи стоки в общ размер на 39 493,73 лв. с начислен ДДС в размер на 7 898,75 лв. Посочено е, че към 31.12.2021 г. и към 31.05.2022 г. дружеството отчита отрицателен финансов резултат от своята дейност и доходоносността от реализираните приходи не е достатъчна да покрива краткосрочните му задължения. Към момента на подаване на молбата за откриване на производството по несъстоятелност краткосрочните задължения на дружеството са в размер на 56 201,43 лв., които са изцяло изискуеми, а дружеството е прекратило изцяло дейността си от 10.06.2022 г., за което на същата дата е подадена в ТД на НАП декларация за регистрация на самоосигуряващото се лице М.К.С., в качеството му на собственик на "С. и син" ЕООД. Последното извършено плащане от касата на дружеството е на 25.05.2022 г. към доставчик ТПК "Иван Ненов" в размер на 414,53 лв. За периода от 01.01.2019 г.-31.05.2022 г. не са извършвани никакви плащания към ТД на НАП. Наличните парични средства към 31.05.2022 г. са 382,00 лв.

Според заключението на ССЕ, към датата на изготвяне на

заклучението, длъжникът не притежава парични средства и бързо ликвидни активи, с които да се покрият началните разноси в производството по несъстоятелност за срок от 6 месеца в размер на 6 000,00 лв.

При така установеното от фактическа страна, съдът прави следните правни изводи:

По действащото българско право производство по несъстоятелност може да се открие: 1) спрямо определени лица; 2) по искане на определени лица и 3) при наличие на определени материалноправни основания.

Лицата, спрямо които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) търговците по смисъла на чл. 1 ТЗ, с изключение на публичните предприятия, упражняващи държавен монопол или създадени с особен закон – чл. 607а, ал. 1 и чл. 612, ал. 1 ТЗ; 2) неограничено отговорните съдружници в търговско дружество, спрямо което е открито производство по несъстоятелност, включително починали и/или заличени в търговския регистър – чл. 610 и чл. 611, ал. 2 ТЗ; 3) починал или заличен едноличен търговец – чл. 611, ал. 1 ТЗ; 4) лице, което прикрива търговска дейност чрез неплатежоспособен длъжник – чл. 609 ТЗ; 5) сдружения и фондации – чл. 14, ал. 4 ЗЮЛНЦ.

В конкретния случай молителят попада в първата категория лица – предвид качеството му на еднолично търговско дружество с ограничена отговорност представлява търговец по смисъла на чл. 1, ал.2, т.1 ТЗ.

Лицата, по искане на които може да се открие производство по несъстоятелност, са: 1) длъжникът; 2) кредитор, притежаващ изискуемо парично вземане по чл. 608, ал. 1, т. 1 ТЗ – породено от или отнасящо се до търговска сделка, включително нейната действителност, изпълнение, неизпълнение, прекратяване, унищожаване и разваляне, или последиците от прекратяването ѝ; 3) Националната агенция по приходите за изискуемите парични вземания по чл. 608, ал. 1, т. 2 и 3 ТЗ – публичноправно задължение към държавата или общините, свързано с търговската дейност на длъжника, или частно държавно вземане; 4) Изпълнителната агенция "Главна инспекция по труда" за изискуемите вземания по чл. 608, ал. 1, т. 4 ТЗ – задължения за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, които не са изпълнени повече от два месеца; 5/член на управителния съвет на свръхзадължено търговско дружество – чл.742, ал.2, пр.1 ТЗ; 6/ ликвидаторът на свръхзадължено търговско дружество – чл.742, ал.2, пр.2 ТЗ.

В случая молителят, в качеството си на длъжник, е поискал откриване на производство по несъстоятелност спрямо себе си, което е достатъчно за обосноваване на активната му материалноправна легитимация.

Съгласно чл. 607а ТЗ материалноправни основания за откриване на производство по несъстоятелност са следните имуществени състояния на длъжника: 1) неплатежоспособност – общото основание, приложимо спрямо всички видове длъжници, и 2) свръхзадълженост – специално основание, приложимо спрямо капиталовите търговски дружества по смисъла на чл. 64,

ал. 3 ТЗ /ООД, АД или КДА/. Предвид диспозитивното начало в гражданския процес предметът на дължимата от съда защита следва да се ограничи до посоченото в молбата по чл. 625 ТЗ основание. Предвид диспозитивното начало в гражданския процес предметът на дължимата от съда защита следва да се ограничи до посоченото в молбата по чл. 625 ТЗ основание. В конкретния случай молителят се позовава на първото - наличието на неплатежоспособност.

Според чл. 608, ал. 1 ТЗ неплатежоспособен е търговец, който не е в състояние да изпълни изискуемо: 1) парично задължение, породено от или отнасящо се до търговска сделка, 2) публичноправно задължение на държавата или общините, свързано с търговската му дейност, 3) задължение по частно държавно вземане, или 4) задължение за изплащане на трудови възнаграждения към най-малко една трета от работниците и служителите, което не е изпълнено повече от два месеца. Посочената разпоредба не е единствената относима към понятието "неплатежоспособност", а елементите му са очертани и в чл. 631 ТЗ, според който молбата се отхвърля, когато се установи, че затрудненията на длъжника са временни или че той разполага с имущество, достатъчно за покриване на задълженията, без опасност за интересите на кредиторите. Систематичното тълкуване на двете разпоредби са дали основание на правната теория и съдебната практика да приемат, че неплатежоспособността е обективно съществуващо имуществено състояние на длъжника, характеризиращо се с трайна невъзможност на същия да изпълни посочено в чл. 608, ал. 1 ТЗ изискуемо парично задължение чрез наличните си парични и други реално ликвидни активи.

Длъжникът е стопански способен да изпълни изискуемите си парични задължения тогава, когато е в състояние да осигури парични средства за пълното им заплащане. В подобно икономическо състояние той се намира или ако разполага с налични парични средства или ако разполага с такива непарични активи, които могат в кратък срок да се преобразуват в парични средства, достатъчни да покрият всички изискуеми задължения. Следователно, само по себе си притежанието на имуществени активи от всякакъв характер, дори на стойност надхвърляща размера на изискуемите парични задължения, не е достатъчно да обуслови извод за платежоспособност на длъжника. Релевантно е единствено притежанието на парични средства или на реално ликвидни от икономическа гледна точка активи – такива, които могат да се преобразуват за кратък период от време в парични средства на цена, близка до справедливата пазарна стойност / в този смисъл Решение № 71/30.04.2015 г. на ВКС по т. д. № 4254/2013 г., I т. о./. По правило тези ликвидни активи следва да са такива, че тяхното преобразуване /осребряване/ да не води до нарушаване на статута на длъжника като действащо предприятие, т. е. до преустановяване на търговската му дейност, което пък би нарушило интересите на кредиторите с още неизискуеми вземания. Поради това е прието, че по принцип релевантни за платежоспособността на длъжника са само активите, които счетоводно се

класифицират като краткотрайни /текущи/. Те от своя страна се подразделят на четири групи – материални запаси /суровини и материали, незавършено производство, стоки и готова продукция, предоставени аванси/, краткосрочни вземания /с падеж до 1 година/, краткосрочни инвестиции /акции, облигации, дялове и др. подобни, закупени със спекулативна цел – т. е. за препродажба/ и парични средства /в брой или по банкови сметки/. Краткотрайните активи на предприятието, за разлика от дълготрайните активи, които се използват за повече от един отчетен период /1 година/, участват еднократно в стопанския процес, при което за длъжника са налице текущи постъпления, които именно са източник на средствата за погасяване на краткосрочните, съответно текущите, задължения при едно действащо предприятие. Същевременно, формалното счетоводно класифициране на даден актив като краткотраен не е достатъчно за годността му да служи за обосноваване на платежоспособността на длъжника. Това е така, защото в редица случаи начинът на осчетоводяване на един актив като краткотраен или дълготраен е въпрос на счетоводната политика на предприятието и защото самото осчетоводяване не всякога отразява реалността /счетоводните регистри са частни документи на самия длъжник, който има интерес да включва в тях само изгодни за себе си обстоятелства/. Ето защо независимо от счетоводното класифициране на даден актив като краткотраен, същият е от значение за платежоспособността на длъжника единствено ако реално съществува и ако е реално ликвиден /продаваем, събираем/ в обозрим кратък срок. Съответно – длъжникът е неплатежоспособен ако не притежава подобни краткотрайни и реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му изискуеми парични задължения от вида на чл. 608, ал. 1 ТЗ. Понятието за неплатежоспособност по чл. 608, ал. 1 ТЗ е правно, а не счетоводно, което налага при преценката за наличието ѝ да се изследват правните елементи от неговия фактически състав, а част от тях е реалната имуществена неспособност за генериране на парични средства за покриване на изискуемите парични задължения, преценена въз основа на действително /а не само счетоводно/ ликвидните активи на длъжника.

За да бъде открито производство по несъстоятелност е необходимо състоянието на неплатежоспособност да е налице към момента на последните устни състезания по делото /така Решение № 54/8.09.2014 г. на ВКС по т. д. № 3035/2013 г., Решение № 216/29.11.2016 г. на ВКС по т. д. № 448/2016 г., II т. о. и др.. В практически аспект това предполага следната поредност на изследване: 1) дали към датата на последните устни състезания длъжникът разполага с реално ликвидни активи, достатъчни да покрият всичките му установени изискуеми парични задължения, и 2) при отрицателен отговор – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ. При втория етап на изследване подлежи трайния характер на състоянието на длъжника, което по необходимост предполага извършване на цялостен финансово-икономически анализ на дейността на длъжника в достатъчно продължителен период назад.

В конкретния случай от събраните по делото доказателства се установи, че молителят има изискуеми публичноправни задължения, свързани с търговската му дейност, които съгласно приложения счетоводен баланс към 31.05.2022 г. са в размер на 52 хил.лв., а съгласно удостоверение изх.№ 060372202779104/20.06.2022 г. за наличие или липса на задължения и обезпечителни мерки от ТД на НАП-Велико Търново, офис-Враца, е видно, че "С. и син" ЕООД са в общ размер на 56 201,43 лв., от които 41 258,02 лв. – главница и 14 943,21 лв. – лихви към 20.06.2022 г., произтичащи от задължения за ДДС, данъци и осигуровки.

При така установеното може да бъде направен категоричен извод, че дружеството-молител има изискуеми задължения по смисъла на чл.608, ал.1, т.2 ТЗ, поради което трябва да бъде изследван въпросът дали длъжникът е в състояние да осигури парични средства за пълното им заплащане.

Според представените счетоводни баланси и заключението на ССЕ, към 31.05.2022 г. молителят не притежава никакви активи – както дълготрайни, така и текущи /краткотрайни активи/, поради което не би могъл да покрие изискуемите си задължения и е изпаднал в пълна зависимост от кредитора си.

Констатираната настояща неспособност на молителя да погаси изискуемите си парични задължения не е достатъчна, за да се приеме, че същият е неплатежоспособен по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ. Необходимо е да се установи, че това състояние има траен характер, което налага и отговор на втория подвъпрос – дали затрудненията му не са временни по смисъла на чл. 631 ТЗ. Този въпрос обаче има смисъл да се поставя само, ако молителят продължава да развива търговската си дейност. Само при наличие на такава затрудненията хипотетично биха могли да бъдат временни. Ако дейността е преустановена, то очевидно молителят не би могъл да придобие активи, чрез които да изплати задълженията си. От заключението на ССЕ се установява, че към момента дружеството е изцяло декапитализирано, натрупаната загуба към 31.05.2022 г. е в размер на 50 381,64 лв., задълженията към кредиторите възлизат на 56 201,43 лв., а от 10.06.2022 г. молителят напълно е преустановил търговската си дейност, което обуславя и невъзможността му да генерира бъдещи приходи, с които да погаси изискуемите си публични задължения. При тези данни е очевидно, че затрудненията на длъжника не са временни, а трайни, както и че той не разполага с ликвидно имущество, достатъчно за покриване на задълженията. Настоящата икономическа пасивност на молителя не би му позволила да погаси установените му изискуеми парични задължения. Следователно понастоящем молителят е в състояние на трайна невъзможност за изпълнение на паричните си задължения чрез наличните си краткотрайни и реално ликвидни активи. Ето защо налице е установено състояние на неплатежоспособност по смисъла на чл. 608, ал. 1 ТЗ, което изисква съдът да определи началната дата на това състояние.

Началната дата е най-ранната, установена по делото дата, към която

са налице всички елементи от фактическия състав на неплатежоспособността. Тя се определя според най-ранния падеж на изискуемо непогасено парично задължение, при условие, че към този момент са налице и останалите предпоставки на чл. 608, ал. 1 ТЗ с оглед общото икономическо състояние на длъжника. В случая се констатира, че за разглеждания период от 01.01.2019 г. до 31.05.2022 г. дружеството не е извършвало никакви плащания към НАП. Доколкото обаче от отчетите за приходите и разходите е видно, че до края на м.май 2022 г. дружеството все още е имало търговска дейност и е реализирало приходи, с които евентуално е могло да погасява текущи задължения, съдът намира, че при наличните данни за начална дата на неплатежоспособността следва да бъде определена датата 10.06.2022 г., на която дружеството е спряло окончателно да осъществява всякаква търговска дейност и да реализира приходи, поради което не би могло да осъществява плащания на задълженията си като израз на трайно влошено икономическо състояние.

По тези съображения и на основание чл.630,ал.1 от ТЗ съдът следва да обяви неплатежоспособността на "С. и син" ЕООД и да открие производство по несъстоятелност.

Преценката относно реда, по който следва да се развива производство по несъстоятелност следва да се направи на база конкретните данни по делото. В случая молителят -длъжник е поискал да бъде обявен в несъстоятелност и да бъде постановено прекратяване на дейността му едновременно с откриване на производство по несъстоятелност.

Нормата на чл.630,ал.2 от ТЗ предвижда, че когато е очевидно, че продължаване на дейността би увредило масата на несъстоятелността, съдът може да обяви длъжника в несъстоятелност и да постанови прекратяване на дейността му, като вариантите за това са два: едновременно с откриване на производство по несъстоятелност или след постановяване на решението за откриване производство по несъстоятелност, но преди да е изтекъл срокът за предлагане на план по чл.696 от ТЗ.

Предпоставка за обявяване на длъжника в несъстоятелност при условията на първата хипотеза е съдът да е бил изрично сезиран за това с искане на някой от изчерпателно посочените в нормата субекти. С оглед спецификата на производството по несъстоятелност, това искане е допустимо да бъде валидно направено до приключване на устните състезания по делото в първата инстанция.

В случая молителят-длъжник е сезирал съда с изрично искане за обявяването му в несъстоятелност още с подаването на молбата за откриване на производството. Налице са и материалноправните предпоставки, визирани в разпоредбата на чл.630 ал.2 ТЗ. От заключението на ССЕ се установява, че длъжникът фактически е преустановил осъществяването на търговската дейност, както и че в последната година преди образуването на производството по несъстоятелност, дружеството е реализирало загуби при това в значителни размери. Установено е също, че прогнозата за финансовото

състояние на длъжника е неблагоприятна, както и че неговото обективно състояние на неплатежоспособност е трайно и необратимо. От съвкупната преценка на тези данни, при фактическо прекратяване на търговската дейност от самия длъжник и при неблагоприятна перспектива за по-нататъшното финансово-икономическо състояние на дружеството, продължаването на дейността му може единствено да обремени предприятието на длъжника с допълнителни пасиви и да осуети удовлетворяването на кредиторите.

При тези съображения, настоящият съдебен състав намира за основателно искането на длъжника за обявяването му в несъстоятелност и прекратяване на дейността му.

Обосновавайки се с констатациите по съдебно-икономическата експертиза и преустановената търговска дейност, липса на имущество за покриване на задълженията без опасност за интересите на кредиторите и за покриване на разноските по несъстоятелността, съдът на основание чл.629б ТЗ с определение от 12.07.2022 г. е указал на молителя и евентуалните заинтересовани лица, че в едноседмичен срок могат да представят доказателства за внесена сума от 6 000 лв., представляваща предплатени начални разноски в производството по несъстоятелност, определени в зависимост от евентуалното текущо възнаграждение на временния синдик и очакваните разноски, ведно с предупреждение за последиците по чл.632, ал.1 ТЗ при непредставяне на доказателства за авансиране на разноските. На същата дата този съдебен акт е вписан в книгата по чл.634в ТЗ ТР, но в указания срок не е заявена готовност за предплащане на разноски в посочения размер.

При така установените факти, съдът намира, че е налице хипотезата на чл.632, ал.1 ТЗ, поради което длъжникът следва да бъде обявен в несъстоятелност едновременно с откриване на производството и същото да бъде спряно. С оглед обстоятелството, че с решението длъжникът не се заличава от ТР, имуществото му, което евентуално може да бъде открито след решението, следва да бъде запазено за удовлетворяване на кредиторите и постигане целите на производството, поради което е необходимо да се наложи общ запор и възбрана върху имуществото на длъжника.

Дължимата държавна такса от 250 лв по откриване на производството не е внесена авансово от длъжника, поради което на осн. чл. 620, ал. 1 ТЗ следва да се събере от масата при евентуално разпределение по реда на чл. 723 ТЗ.

Водим от горното и на основание чл.630 вр. чл.632, ал.1 ТЗ, Врачанският окръжен съд

РЕШИ:

ОБЯВЯВА неплатежоспособността на "С. и син" ЕООД, ЕИК 201179405, със седалище и адрес на управление: гр.Враца, ул."****" № 1.

ОПРЕДЕЛЯ начална дата на неплатежоспособността – 10.06.2022 г.

ОТКРИВА производство по несъстоятелност на "С. и син" ЕООД, ЕИК 201179405, със седалище и адрес на управление: гр.Враца, ул."****" № 1.

ПОСТАНОВЯВА прекратяване дейността на "С. и син" ЕООД, ЕИК 201179405, със седалище и адрес на управление: гр.Враца, ул."****" № 1.

ПОСТАНОВЯВА обща възбрана и запор върху имуществото на длъжника "С. и син" ЕООД, ЕИК 201179405, със седалище и адрес на управление: гр.Враца, ул."****" № 1.

ОБЯВЯВА В НЕСЪСТОЯТЕЛНОСТ "С. и син" ЕООД, ЕИК 201179405, със седалище и адрес на управление: гр.Враца, ул."****" № 1.

ЗАДЪЛЖАВА длъжника "С. и син" ЕООД, ЕИК 201179405, със седалище и адрес на управление: гр.Враца, ул."****" № 1, при обявяване на фирмата си да направи добавка „в несъстоятелност”.

СПИРА производството по несъстоятелност на "С. и син" ЕООД, ЕИК 201179405, със седалище и адрес на управление: гр.Враца, ул."****" № 1.

УКАЗВА, че спряното производство може да бъде възобновено по молба на длъжника или на кредитор в срок от една година от вписване на настоящето решение в търговския регистър при удостоверяване, че е налице достатъчно имущество или при депозиране на необходимата сума за предплащане на началните разноски по чл.629б ТЗ.

УКАЗВА на длъжника и кредиторите, че ако в срока по чл.632, ал.2 ТЗ не бъде поискано възобновяване на спряното производство по несъстоятелност, същото ще бъде прекратено и ще бъде постановено заличаване на длъжника.

ОСЪЖДА на основание чл.620, ал.1 ТЗ "С. и син" ЕООД, ЕИК 201179405, със седалище и адрес на управление: гр.Враца, ул."****" № 1, представлявано от управителя М.К.С., **ДА ЗАПЛАТИ** от масата на несъстоятелността в полза на бюджета на съдебната власт по сметка на Окръжен съд-Враца държавна такса от 250,00 лв.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на Агенцията по вписванията препис от настоящия съдебен акт за извършване на вписването му на основание чл.622 ТЗ.

ДА СЕ ВПИШЕ решението в книгата по чл.634в, ал.1 ТЗ.

ДА СЕ ИЗПРАТИ на основание чл.634в, ал.2 ТЗ препис от решението на молителя "С. и син" ЕООД, чрез пълномощника му адв.Т.Д..

Решението подлежи на обжалване с въззивна жалба пред Софийския апелативен съд в 7-дневен срок от вписването му в Търговския регистър, съгласно чл.633, ал.1 вр. чл.613а, ал.1 ТЗ.

Съдия при Окръжен съд – Враца: _____